

ת"פ 3941/03/22 - מדינת ישראל נגד סוהייל נאסר

בית משפט השלום בטבריה בשבתו בבית משפט השלום בנצרת

04 יולי 2023

ת"פ 3941-03-22 מדינת ישראל נ' נסאר

לפני כבוד הנשיא ניר מישורי לב טוב

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם סוהייל נאסר

נוכחים:

מטעם המאשימה: עו"ד רן שחם

מטעם הנאשם: בעצמו וע"י עו"ד חורי

גזר דין

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירת צידת חיית בר מוגנת ללא רישיון או היתר - עבירה לפי סעיפים 2 ו-14 (ב) לחוק להגנת חיית הבר, תשט"ו-1955 (להלן: "החוק") ובעבירת איסור ציד בשיטות אסורות, הרעלה בהתאם לסעיף 5(2) ו-14(א) לחוק.

2. במועד מדויק שאינו ידוע במדויק למאשימה, עובר ליום 28.04.21 באזור מטעים בטורעאן, השייכים לנאשם, בשטח חלקה 5 בגוש 16608, הניח הנאשם בתוך דלי המחובר לעץ זית (להלן: "הדלי") נוזל רעיל מסוג 90 lannate (להלן: "הרעל") שנועד לפגוע בחזירים.

בתאריך 28.04.21 בשעה 08.00 ובסמוך לכך במהלך סריקות פקחי המאשימה באחת החלקות הנזכרות לעיל בטורעאן, נמצאו במרחק של כ-10 מטרים מהדלי, 3 חזירים צעירים וחזירה בוגרת שמתו כתוצאה מהרעל שהניח הנאשם בדלי.

במועד שאינו ידוע למאשימה, במהלך 10 הימים שלאחר 28.04.21 מתה גם ציפור מסוג חוחית כתוצאה ממגע עם הרעל.

בתאריך 06.05.21 בשעה 08.58 או בסמוך לכך, התייצב הנאשם במטע הזיתים הנזכר עם דלי לבן בידיו על מנת למלא את הדלי ברעל, וברכבו נמצאה שקית סגורה נוספת של הרעל.

עמוד 1

הרעל הנזכר הוא חומר הדברה המיועד להדברת זבובים וחרקים. שימוש בו במינון גבוה או באמצעות שתיה גורמת להרעה ולמוות של בעלי חיים לרבות חזיר.

חשיפה לרעל הנזכר גורמת לתהליך במסגרתו החזיר עובר תהליך קשה ומענה של גירוי עצבי מוגבר הגורם לתופעות רבות במשך שעה ועד מספר שעות במהלכן החזיר חש סבל ועינוי קשה, הכרוכים בכאבים עזים וחוסר שליטה בגופו, אשר גורמים לחנק ומיתה איטית.

לעיתים לאחר מות החזיר מצוי הרעל בגופו ובעלי חיים נוספים מגיעים למקום כדי להזין עצמם וצפויים למוות בהרעה משנית.

חזיר וחוחית הם חיות בר מוגנות. לנאשם לא היה היתר למעשיו. במעשיו הנזכרים צד הנאשם בהרעה וללא רישיון חיות בר מוגנות.

3. ביום 18.10.2022 הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרתו הנאשם הודה בעובדות כתב האישום ובית המשפט קבע כי ביצע את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום אך בשלב זה טרם הורשע והנאשם ונשלח לקבלת תסקיר שירות המבחן מבלי ששיש בהמלצות התסקיר כדי לחייב הצדדים בעמדתם העונשית.

4. **תסקיר שירות המבחן מיום 30.04.23:**

הנאשם, בן 53, ... , מתגורר בכפר "טורעאן", הוא עובד באופן עצמאי כעורך דין כאשר לצד זה עובד כחקלאי בקרקע אשר בבעלותו ומקיים רצף תעסוקתי. ...

לחובתו של הנאשם אין הרשעות קודמות בתחום הפלילי.

...

לעניין הרשעתו בדין, הנאשם טען בפני שירות המבחן כי הרשעה בדין תפגע קשות בפרנסתו שכן יישלל רישיונו כעורך דין, ולצד זה ציין נזקים תדמיתיים שהרשעתו בדין עלולה לגרום בצידה במידה ויורשע. לפיכך, לדעת שירות המבחן הרשעת הנאשם תפגע באופן משמעותי ביכולתו של הנאשם להתפרנס, דבר אשר עלול להוביל לפגיעה בתפקודיו המשפחתיים ולפגיעה בדימוי העצמי ומבקש לבטל את הרשעתו.

5. ביום 02.05.2023 טענו הצדדים לעונש.

6. **טיעונים לעונש מטעם הצדדים:**

טיעוני ב"כ המאשימה:

א. ב"כ המאשימה טענה כי מדובר במקרה בו לאחר שהנאשם הניח רעל במטעים השייכים לו בחודש אפריל 2021 וגרם למותם של 3 חזירים צעירים, חזירה בוגרת וחוחית (ת/1). במאי 2021 הנאשם שב לשטח על מנת להניח רעל נוסף, ובאותו המועד נמצא רעל ברכבו. ב"כ המאשימה סברה כי מעשה זה בוצע מתוך כוונה להרעיל בעלי חיים. הציגה כי פעמים רבות אירועי הרעלה לא מסתיימים במות בעל החיים שנחשף ישירות לרעל וישנן הרעלות משניות. בעל החיים נמשך אל הפגר שהורעל וניזון ממנו ונחשף לחומר הרעיל וכך נוצר סיכון עצום למינים רבים של חיות בר אשר חשופות לסכנת הכחדה להיחשף לסכנות בטח של בני אדם.

ב. ב"כ המאשימה טענה כי במקרה שלפנינו המטרה של הנחת הרעל הינה עניין כלכלי מבלי שהנאשם פנה לעזרה לסיוע פקחי רשות הטבע והגנים. עוד הוסיפה כי אלמלא עצירת מעשיו בשטח הנאשם היה ממשיך להניח רעל.

ג. ביחס לתסקיר מטעם שירות המבחן טענה ב"כ המאשימה הנאשם מצמצם באופן משמעותי את אחריותו כאשר מסר כי רצה להניח רעל כדי לטפל בזבובים, טענה זו לא הועלתה במשטרה, שם טען כי הרעל נועד לעצור את החזירים (ת/2). ב"כ המאשימה סברה כי קצין המבחן אינו יכול להתרשם ממידת האחריות ולאמוד את מסוכנותו של הנאשם, אך מבחינת המאשימה עצם העבודה שהוא עדיין עוסק בתחום, חקלאי שמטפל במטעים מעיד על מסוכנות פוטנציאלית הנשקפת ממנו.

ד. לעניין טענת הנאשם לפגיעה קונקרטיה בפרנסתו בהתייחס לשאלת אי הרשעתו, טענה ב"כ המאשימה כי למרות ששירות המבחן ממליץ שלא להרשיעו, הנאשם לא עמד בנטל ולא הוכיח פגיעה בו ובשיקומו, הנאשם עוסק בדברים נוספים מלבד עבודתו כעו"ד. ב"כ המאשימה הפנתה לע"פ 38693-12-20 שם בית המשפט המחוזי בחיפה קיבל את ערעור המדינה ביחס להרשעת הנאשם וקבע כי הנאשם לא הציג נזק מוחשי וקונקרטי (סטודנט לתואר ראשון אשר טען שהרשעה תפגע בקבלתו ללימודי תואר שני). עוד טענה כי לשכת עו"ד בוחנת את הסמכתו כעו"ד ואין בהרשעה להצביע על פגיעה וודאית.

ה. ב"כ המאשימה עתרה למתחם ענישה הכולל מספר חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות (בהתאם לכך מפנה לעפ"ב 13995-06-21 שם נגזר על נאשם אשר הרעיל 2 כלבים 6 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריוח והעונש הופחת ל-5 חודשי מאסר בפועל (ת/3), קנס משמעותי שלא יופחת מ-20,000 ₪, מאסר מותנה והתחייבות.

7. טיעוני ב"כ הנאשם לעונש :

א. ב"כ הנאשם ביקשה לכבד את המלצת שירות המבחן ולהימנע מהרשעת הנאשם בדיון. מדובר בנאשם בן 53 ללא עבר פלילי, נשוי + 3, כששניים מילדיו לומדים באוניברסיטת בן גוריון ואחד קטין. אשתו מורה, הוא עו"ד במקצועו ובין היתר עוסק בחקלאות.

ב. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה וחסך זמן שיפוטי רב, שיתף פעולה עם קצין המבחן, לקח אחריות על ביצוע העבירות המיוחסות לו והביע צער וחרטה. הנאשם נעדר דפוסים עבריינים, מקיים אורך חיים נורמטיבי ודואג לפרנסתו ולמשפחתו.

ג. מדובר במעידה חד פעמית אשר לא תחזור על עצמה והרשעת הנאשם תפגע קשות בפרנסתו, כך שלא יוכל להמשיך ולתמוך כלכלית בילדיו הסטודנטים.

ד. ביחס לנזק שעשוי להיגרם מהרשעתו של הנאשם, ב"כ הנאשם סברה כי ישלל רישונו של הנאשם מעיסוק בעריכת הדיון, ובעתיד ההרשעה תמנע ממנו להתקבל למקומות עבודה.

הנאשם מסר בטיעונו לעונש כי מביע חרטה וטען שהעבירה נעשתה בתום לב. ביחס להרשעתו טען הנאשם שלשכת עו"ד יעמידו אותו למשפט.

לאחר שמיעת טיעוני הצדדים לעונש הורה בית המשפט על קבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות טרם גזירת דינו של הנאשם.

מחוות הדעת אשר הוגשה ביום 4.6.23 לעיון בית המשפט עולה כי הנאשם נמצא כשיר לריצוי מאסר בעבודות שירות החל מיום 17.8.23 בבית חולים פוריה.

8. דיון והכרעה:

הרשעה או אי הרשעה

הכלל הוא, כי מי שהודה בפלילים, יורשע בדיון. החריג הוא, הימנעות מהרשעה.

בע"פ 2513/96 **מדינת ישראל נ' שמש**, פ"ד נ(3) 682, קבע בית המשפט העליון בעמ' 683, כי:

"שורת הדין מחייבת כי מי שהובא לדין ונמצא אשם, יורשע בעבירות שיוחסו לו. זהו הכלל. הסמכות הנתונה לבית המשפט להסתפק במבחן מבלי להרשיעו בדין, יפה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן.

שימוש בסמכות הזאת כאשר אין צידוק ממשי להימנע מהרשעה מפר את הכלל. בכך נפגעת גם שורת השוויון לפני החוק".

על הלכה זו חזר בית המשפט העליון, במסגרת ע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (להלן: **"הלכת תמר כתב"**), במסגרת הלכה זו נקבעו בין היתר, התנאים הנדרשים להימנעות מהרשעת הנאשם בדין ולפיהם, הימנעות מהרשעה בדין אפשרית בהצטבר שני גורמים:

ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם **ושנית**, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים.

ככל שחומרתה של העבירה רבה כן יגבר האינטרס הציבורי ויטו כפות המאזניים לכיוון הרשעה. על המאזן הנדרש עמד בית המשפט בע"פ 2669/00 **מדינת ישראל נ' פלוני** פ"ד (3) 685 :

" משהתבקש ביהמ"ש לשקול אימתי יחיל את הכלל המדבר בחובת הרשעה, ומתי יחיל את החריג בדבר הימנעות מהרשעה, נדרש איזון שיקולים המעמיד את האינטרס הציבורי אל מול נסיבותיו האינדיווידואליות של הנאשם. בראיה כוללת נשקל... הצורך במיצוי של ההליך הפלילי בדרך של הרשעת העבריין כדי להשיג בכך בין היתר, את גורם ההרתעה והאכיפה השוויונית של החוק. שיקול ציבורי זה פועל במשנה תוקף ככל שחומרת העבירה גדולה יותר, והנזקים לפרט מביצועה-גוברים. כנגד השיקול הציבורי נשקל עניינו של הפרט- הנאשם... באשר לנאשמים בגירים, במאזן השיקולים האמור, גובר בדרך כלל השיקול הציבורי, ורק בנסיבות מיוחדות, חריגות ויוצאות דופן ביותר תצדקנה סטייה מחובת מיצוי הדין בדרך הרשעת העבריין".

המשנה לנשיא, כב' השופט ש' לויין בהלכת תמר כתב שלעיל, מנה מספר מבחנים אותם נוהג לשקול שירות המבחן בבואו לשקול המלצה להימנע מהרשעה ושענינם שיקולי שיקום בעיקר, אותם יש לבחון בבואנו להכריע בשאלת ההרשעה, ואלו הם :

(א) האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם;

(ב) מהי חומרת העבירה והנסיבות בהן בוצעה;

(ג) מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה למעמד ולתפקיד;

(ד) מידת הפגיעה של העבירה באחרים;

(ה) הסבירות שהנאשם יבצע עבירות נוספות;

(ו) האם ביצוע העבירות על ידי הנאשם משקף דפוס התנהגות כרונית או המדובר בהתנהגות מקרית;

(ז) יחסו של הנאשם, האם נוטל הוא אחריות לביצועה, האם הוא מתחרט עליה;

(ח) משמעות הרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם;

(ט) השפעת ההרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם.

כב' השופט ש. לוי מוסיף :

"מנגד, קיימים גם שיקולים שבאינטרס הציבור ששמים את הדגש על חומרת העבירה ונסיבותיה (גורם שגם שירות המבחן אינו מתעלם ממנו) ועל האפקט הציבורי של ההרשעה. הכלל הוא שיש להרשיע נאשם שעבר עבירה, ומי שטוען את ההיפך שומה עליו לשכנע את בית המשפט ששיקולי השיקום גוברים במקרה האינדיווידואלי על השיקולים שבאינטרס הציבורי: ע"פ 3467 2513/96, תקדין עליון כרך 404 (3)96"

חומרת העבירות ונסיבות ביצוען

במקרה שבפני עסקינן אמנם בעבירות מסוג עוון שבצדן קבע המחוקק עונשים מירביים של שנתיים מאסר. כמו כן, העונש יכול להיות "מאסר שנתיים או כפל הקנס".

יחד עם זאת מעיון בעובדות כתב האישום בהם הודה הנאשם עולה כי מנסיבות ביצוע העבירה ניתן לראות שהנאשם פעל תוך בתכנון מוקדם, רכש רעל בכדי להרוג את החזירים, הניח אותו בשטח בדלי ממנו שתו החזירים והורעלו. בנוסף לכך כשחזר היה בידו רעל נוסף.

עוד עולה כי הנזקים בביצוע העבירות הינם כבדים למדי שעה שהנאשם גרם למותם של מספר חזירי בר וחוחית שהינם חיות בר מוגנות תוך שעשה כן באמצעות רעל אשר גורם למוות בייסורים.

זאת ועוד, הנזק הפוטנציאלי במקרה הינו בלתי מבוטל שעה שנחשפים אנו מזה מספר שנים לנזקים המשניים של הרעלה בנסיבות דומות, גם אם הגורם המרעיל כלל לא התכוון להביא לתוצאה זו, אז מורעלות חיות בר מוגנות הנתונות בסכנת הכחדה אשר ניזונות מפגרים שהורעלו וכך מוצאות את מותן.

נוכח האמור לעיל עולה כי מקרהו של הנאשם אינו נופל בגדר המבחן הראשון אשר נקבע בהלכת כתב ככזה אשר

מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים.

השפעת ההרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם ופגיעה בדימויו העצמי

ב"כ הנאשם טען כי הרשעה פלילית תחתום את הגולל על עתידו התעסוקתי של הנאשם וישלל רישונו כעו"ד.

במקרה דנן, השאלה אליה נדרש בית המשפט הינה האם בנסיבות המקרה כפי שפורט לעיל, יש להרשיע הנאשם, או שמא על בית המשפט להימנע מהרשעתו בדין.

הלכה היא שהאינטרס הציבורי מחייב, כי מי שנמצא אשם בדין, יורשע בעבירות שיוחסו לו, וזה הוא הכלל, והסמכות הנתונה לבית המשפט להימנע מהרשעה היא במקרים מיוחדים ויוצאי דופן. כפי שנקבע בהלכת כתב וכפי שנפסק בעניין זה במסגרת ע"פ 9893/06 **אסנת לאופר נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 31.12.07, טרם פורסם, כי:

"מקום שנסיונות מיוחדות וחריגות עלול להיווצר יחס בלתי סביר באורח קיצוני בין חשיבות ההרשעה לאינטרס הציבורי הכללי לבין עוצמת הפגיעה בנאשם הצפויה מההרשעה, עשויה לקום הצדקה לעשות שימוש בסמכות השיפוטית של אי הרשעה. לצורך כך, יש להתחשב, מן הצד האחד, במשמעותה של העבירה שנעברה מבחינת השלכתה על הנורמות החברתיות, והמסר הציבורי המתחייב מהן, יש להתחשב בזהותו של עובר העבירה ובמעמדו בציבור, ולבחון באיזו מידה זהותו משפיעה על עוצמת הפגיעה שנגרמה מהעבירה על המערכת הציבורית, יש לשקול במבט רחב גם את השפעת אי ההרשעה על ההליך הפלילי בכללותו, ואת המסר החברתי שאי הרשעה עלול לאצור בחובו בנסיבות הענין הספציפי. מנגד, יש לתת את הדעת לנאשם האינדיבידואלי, לנסיבותיו האישיות המיוחדות והשפעת ההרשעה על חייו, ועל סיכויי שיקומו, יש לקחת בחשבון נסיבות אישיות שונות - גיל, עבר פלילי קודם, ונתונים שונים הקשורים למצבו האישי והבריאותי. יש לבחון את השפעת ההרשעה על עיסוקו המקצועי של הנאשם, ועל מצבו הכלכלי והמשפחתי. בסופו של יום, ניצבת השאלה בכל עוצמתה - האם, בנסיבות המיוחדות של העניין, השיקול האינדיבידואלי, על היבטיו השונים, גובר על השיקול הציבורי- מערכתי הכללי, באופן שהגם שהנאשם ביצע את העבירה בה הואשם, סובלת הנורמה החברתית הכללית את אי הרשעתו בדין".

מן המקובץ עולה, כי על בית המשפט לאזן בין השיקולים הכרוכים בשמירה על האינטרס הציבורי, ומיצוי ההליך הפלילי בכדי להשיג הרתעה, מניעה, ואכיפה שוויונית, אל מול נסיבותיו האינדיבידואליות של הנאשם, כגון טיב העבירה, חומריתה, עברו הפלילי, גילו, מצב בריאותו, והנזק הצפוי לו מהרשעה.

כאמור, הנאשם טען לפגיעה בפרנסתו ובעתידו המקצועי.

שיקול הפגיעה הקונקרטית שיש בהרשעת הנאשם, בנאשם ובעתידו הינו שיקול המעוגן זה שנים רבות בפסיקת בית המשפט העליון. יתרה מכך, בתי המשפט עמדו לא אחת על הצורך בהוכחת נזק קונקרטי ומוחשי וכי אין להסתפק בנזק ערטילאי בלבד.

בהקשר זה שב וחזר בית המשפט העליון אך לאחורונה על ההלכה הנוהגת ברע"פ 5860/15 - פלונית נ' מדינת ישראל, לא פורסם (07/09/2015) :

"אינני סבור כי נסיבותיה האישיות של המבקשת נכנסות לגדר אותם מקרים חריגים, בהם תהא הצדקה להימנעות מהרשעה. זאת, לאחר שהובהר כי לא צפוי למבקשת נזק קונקרטי וממשי כתוצאה מהרשעתה. כבר עמדתי בעבר על כך, שבסוגיית ההימנעות מהרשעה, יש להצביע על נזק קונקרטי שעלול להיגרם לנאשמת, ואין ניתן להסתפק ב"תרחיש תיאורטי" לפיו אפשר שייגרם נזק מעין זה, בנסיבות מסוימות (וראו, בהקשר זה, רע"פ 3989/15 גוזלאן נ' מדינת ישראל(9.8.2015); רע"פ 2136/15 פלוני נ' מדינת ישראל(29.3.2015); רע"פ 7109/14 סייג נ' מדינת ישראל(20.11.2014))."

בית המשפט העליון קבע בשורת החלטות כי בהכרעה באם להרשיע או לא להרשיע נאשם לא יינתן משקל מכריע לפגיעה תעסוקתית וזאת גם בפיטורים אפשריים של הנאשם נוכח סיכויי מציאת עבודה חלופית כפי שנקבע מפי כב' השופט א' שהם ברע"פ 1931/15 - אדריאן אברהם מויסקו נ' מדינת ישראל, (26/03/2015) :

"המבקש טוען, כי שגה בית המשפט המחוזי בכך ש"התעלם" מן המכתב המעיד על הנזקים המקצועיים הכבדים שבהם הוא עלול לשאת, באם תיוותר הרשעתו על כנה. התרשמתי, בניגוד לטענה זו של המבקש, כי בית המשפט המחוזי נתן את דעתו למכתב, וכלל לא התעלם מן האמור בו. בית המשפט המחוזי קבע במפורש, כי לשיטתו, אפילו אם לא ימשיך המבקש בעבודתו בנציבות כבאות והצלה, "הכשרתו המקצועית [של המבקש] תאפשר לו להשתלב במקום עבודה אחר". עולה מכך, כי לא צפויה כל "פגיעה חמורה" בשיקום המבקש, המצדיקה, כשלעצמה, את היעדר הרשעתו בדיון. "

יפים לענייננו הדברים שנאמרו בע"פ (ירושלים) 9396-07-11 - ליאור חרפוף נ' מדינת ישראל :

"הנסיבות האישיות של המערער, כפי שהציגה לפנינו בפירוט רב, הן בכתב והן בעל-פה, באת כוחו המלומדת, עו"ד הגב' לובושיץ, הן לעולם שיקול רלבנטי. דא עקא, שרק נסיבות יוצאות דופן בהן לא מתקיים יחס סביר בין חומרת העבירה לבין הנזק אשר יגרם לנאשמת בעקבות ההרשעה, יוליכנו לנקיטה בחלופה של אי הרשעה. אין די בהעלאת טענה לפיה עתידו של

המערער עלול להיפגע כתוצאה מהרשעה, שהרי לעולם הרשעה עלולה להטיל כתם כלשהו על אדם המורשע בדין. עם זאת, עבר פלילי גם איננו חוסם באופן אוטומטי את הדרך למציאת עבודה, ובמקרה הספציפי לפנינו איננו רואים כי בפועל ייגרם נזק למערער העובד למחייתו בחברת YES. ההלכה הפסוקה קבעה, כי יש להוכיח רמת וודאות גבוהה לנזק שיגרם לנאשמת מעצם ההרשעה באותם מקרים שבהם החליט בית המשפט להימנע מהרשעה. לא הוכח במקרה דנן כי הרשעת המערער עלולה להסב לו נזק באופן וודאי. גם אם עבר פלילי יקשה על המערער, במידה זו או אחרת, במציאת מקום עבודה בעתיד, אין בכך כדי לחסום את השתלבותו בשוק העבודה."

יפות קביעותיו של בית המשפט לענייננו באשר לשאלת הרשעתו של נאשם עובד ציבור בעבירות ציד ללא היתר :

בעפ"ג 31759-10-16 (מחוזי ב"ש) מ"י נ' ג'בארין , פורסם במאגרים המשפטיים (10/1/17) קיבל בית המשפט ערעור המדינה בגין אי הרשעת הנאשם בדין בגין ביצוע עבירות ציד באמצעות רובה (ציד חוגלה אחת) שעה שהנאשם משמש בתפקיד בכיר במועצה המקומית ותוך שבית משפט קמא קיבל טענתו לפגיעה מוכחת בעתידו התעסוקתי. בית המשפט המחוזי קבע בקבלו את ערעור המדינה ותוך שהתייחס אף לפסיקת בית המשפט המחוזי בפרשת עזאם ואח' כי :

"חשיבות ההגנה על חיות הבר, לצד הצורך להרתיע מפני פגיעה בהן בניגוד לחוק, מביאה למסקנה כי ההימנעות מהרשעה במקרה של ביצוע עבירה זו, שמורה למקרים חריגים ביותר, שכן כאמור בתנאי השני אשר נקבע בהלכת כתב, קיים קושי בקביעה שאי הרשעה לא תפגע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים. הימנעות מהרשעה בעבירה זו יש בה כדי לפגוע בשיקול הענישה המרכזי בעבירות אלו, והוא ההרתעה. "

הנאשם שבפניי לא הוכיח נזק תעסוקתי חמור שכן אינו עובד כעורך דין כמשלח יד עיקרי או בכלל וגם כעורך דין אין וודאות כי יישלל רישונו. ברע"פ 1240/19 עופר בר לוי נ' מדינת ישראל הועלתה התייחסות לכך כי ככל שמדובר בעיסוק במקצוע מסוים הטעון רישוי יש להשאיר את הדיון להשפעה לגורם המוסמך אשר בענייננו הוא לשכת עורכי הדין:

"יתרה מכך, אני סבור כי גם אם עלולה להיפגע יכולתו של המבקש לשמש מתווך או מדביר, יש להותיר את הדיון בדבר בידי הגורם המוסמך. הדבר עולה בקנה אחד עם האינטרס הציבורי שכן משנמצא כי אדם ביצע עבירה פלילית שעלולה להשפיע על כשירותו לעסוק במקצוע מסוים הטעון רישוי, מן הראוי כי הדבר יהיה גלוי בפני גורמי הרישוי המוסמכים בעניין (ראו והשוו: רע"פ 5018/18 עומר בוזגלו נ' מדינת ישראל, בפסקה 9 (21.10.2018)). "

מקרה דומה עלה בע"פ (חי') 2015/07 מ"י נ' כיאל חאמד (12.7.2007):

"... עובדת היותו עורך דין צריכה לשמש לחובתו, שהרי השכלתו המשפטית מחייבת שיישא באחריות מלאה למעשים שביצע. הטלת עונש של מאסר על תנאי, אינה, אפוא, בגדר עונש

הולם למעשים אלה, שנעשו על ידו."

בנוסף, ב"כ המאשימה הפנתה להתייחסות בית המשפט בסוגיה דומה בע"פ 38693-12-20 רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע נ' עבאס:

"אציין, שגם מקום בו היה הנאשם סטודנט למשפטים והביע חשש שההרשעה תפגע בו פגיעה חמורה בבואו להתמחות או להתקבל ללשכת עורכי הדין, נמנע ביהמ"ש מלבטל את ההרשעה. באותו מקרה נקבע, כי לשכת עורכי הדין היא שתבחן בבוא היום את הנסיבות ותפעל על-פי סמכותה: "... גם אם נראה בכך מעידה חד-פעמית של סטודנט חדש, עדיין יש חומרה בעבירות, והשלכות רוחב ליחס אליהן. כפי שציין בית-המשפט המחוזי, לשכת עורכי הדין תבחן את הנסיבות - ותכריע על-פי סמכותה" (ההדגשה שלי - א.ב.) (רע"פ 3515/09 מנחם פדאל נ' מדינת ישראל, פסקה ח' (21.5.09)).

כך גם נקבע בעניינה של נאשמת, עו"ד במקצועה, שהרשעתה עלולה לסכל את יכולתה לעסוק במקצועה (רע"פ 923/19 פלונית נ' מ"י, פסקה 8 (2.4.19); "

לעניין הרישום הפלילי נקבע בפסיקה, שככל שרישום פלילי, יפגע בעתידו, תפקודו וקידומו של נאשם עומדות בפניו אפשרויות שונות למחיקה ההרשעה, כדברי כב' השופט (כתוארו אז) א' גרוניס בע"פ 4947/05 פלוני נ' מדינת ישראל (תק-על 2006(3), 3533, 3532(2006) :

" נציין, כי הדין כולל הסדר להביא למחיקה של הרשעות, אף מחוץ לגדרו של חוק המרשם הפלילי ותקנת השבים, התשמ"א-1981. לכן, בבוא היום ובהנחה כי המערערים לא יחזרו לבצע עבירות, יוכלו הם לפנות, כמובן, על מנת שיוסר הכתם שהביאו הם על עצמם" .

לצד השיקולים המפורטים לעיל אשר שוקל שירות המבחן בבואו בהמלצה בעניינו של נאשם בסוגיית ההרשעה, על בית המשפט לשקול שיקולי האינטרס הציבורי לרבות שיקולי הרתעת הנאשם והרתעת הרבים.

גם לשיקול הרתעת הרבים משקל מסוים במקרה זה באשר מדובר בצייד חיות בר, אחזקת חיות בר ופגיעה תוך זלזול מופגן ומתמשך בהוראות החוק שנועדו להגנתם של חיות הבר. על בית המשפט לשלוח מסר מרתיע כלפי עבריינים פוטנציאליים בעבירות אלו. "

באשר לטענה בדבר פגיעת ההרשעה בדימויו העצמי של הנאשם לא מצאתי לטענה זו תימוכין של ממש, שעה שמסקנת שירות המבחן נסמכת על טענת הנאשם בלבד, הנאשם אינו מצוי בהליך טיפולי כלשהו ממנו עולה פגיעה פוטנציאלית מעבר לפגיעה מסתברת הטמונה בכל הרשעת נאשם בעל השכלה גבוהה ומקצוע הנעדר עבר פלילי.

סיכומו של דבר, לא מצאתי כי טיב העבירה שבוצעה מובילה להימנעות מהרשעת הנאשם בדין. זאת ועוד, גם אם הייתי מוצא כי טיב העבירה ונסיבות ביצועה מצדיקות הימנעות מהרשעה הרי שלא הוכחה פגיעה קונקרטיה בפרנסת הנאשם או דימויו העצמי.

לאור האמור לעיל, אני מרשיע הנאשם בביצוע עבירת צידת חיית בר מוגנת ללא רישיון או היתר ובעבירת איסור ציד בשיטות אסורות, הרעלה.

כאמור, בעקבות תיקון 113 לחוק העונשין מלאכת גזירת הדין מורכבת משלושה שלבים עיקריים כלהלן:

א. קביעת מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג לחוק העונשין).

ב. בחינה האם יש מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם בין לקולא ובין לחומרא (שיקום, הגנה על שלום הציבור).

ג. קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג(ב) לחוק).

במקרה שבפני עסקינן בעבירה אחת ובאירוע אחד שיש לקבוע בגינו מתחם עונש הולם אחד.

אעמוד על שלושת השלבים:

השלב הראשון, קביעת מתחם העונש ההולם:

הערך החברתי המוגן שנפגע מביצוע העבירה ובמידת הפגיעה בו:

כבוד השופט ג'ובראן עמד על הצורך בהחמרת הענישה המוטלת בעבירות הפוגעות בבעלי החיים ב- רע"פ 8122/12 פחמאווי נ' מדינת ישראל [פורסם במאגר משפטי ביום 27.1.13]:

"בטרם סיום אציין כי אף אני שותף לעמדתו של בית המשפט המחוזי, כי יש מקום להחמיר בענישה הנוגעת לפגיעה בבעלי חיים, הן חיות הבר הן חיות הבית. התאכזרות ופגיעה בבעלי חיים, מעבר לפגיעה העקיפה שהיא גורמת לבני האדם, מעידה על אטימות לב וקהות חושים. נדמה כי דווקא בעידן הנוכחי, עידן השפעה טכנולוגי, חשופים בעלי החיים לאלימות חריפה מבעבר. חדשות לבקרים אנו שומעים על ניסויים מעוררי פלצות הנעשים בחיות תמימות לצרכים מסחריים, על תנאי גידול ואחזקה אכזריים שלבעלי חיים בתעשיית המזון, ועל צמצום מרחב המחיה הטבעי של בעלי חיים מוגנים המנסים לשרוד בטבע. ברי, כי ישנם מקרים בהם אין מנוס מפגיעה בחי ובצומח, בין אם לשם הצלת חיים אדם ובין אם לצורך פיתוח אנושי. יחד עם זאת, חובה עלינו להקפיד הקפדה יתרה לצמצם את הכאב הנגרם על ידינו, בייחוד כאשר

מדובר במי שאת זעקותיו אנו מתקשים לשמוע, ושאינו יכול לעמוד על זכויות. מהלך זה, להגנת האנושיות שבנו על ידי צמצום פגיעתנו בבעלי החיים הסובבים אותנו, צריך להשפיע על כלל תחומי המשפט, ובתוכו אף על המשפט הפלילי."

כב' השופט טירקל ציין ברע"פ 1161/04 חאג' יחיא נ' מדינת ישראל, תק-על 2005(2), את האיסור לצוד עוד מדיני המשפט העברי:

"בעניין ציד בעלי חיים ידועה תשובתו שלרבי יחזקאל לנדא, (פולין 1713 - פראג 1793) בעל שו"ת "נודע ביהודה", שהיה רבה של פראג ומגדולי הפוסקים שבדורו, שנשאל:

"איש אחד אשר זכהו השם בנחלה רחבה ויש לו כפרים ויערות אשר בה יערות תרמוש כל חיתו יער, אם מותר לו לילך בעצמו לירות בקנה שריפה [=רובה ציד] לצוד ציד או אם אסור לישראל לעשות דבר זה, אי [=אם] משום צער בעלי חיים, אי משום בל תשחית, ואי משום שנהגו בו איסור".

בתשובתו אמר, בין היתר:

"ואמנם מאד אני תמה על גוף הדבר, ולא מצינו איש ציד [במקרא] רק בנמרוד ובעשו, ואין זה דרכי בני אברהם יצחק ויעקב...ואיך ימית איש ישראלי בידיים בעלי חיים בלי שום צורך רק לגמור חמדת זמנו להתעסק בצידה?!"

בסיכום דבריו אמר:

"ולכן יש בדבר זה מדה מגונה, דהיינו אכזריות, וגם איסורא וסכנתא [=איסור וסכנה]... ולכן השומע לי ישכון בטחה שקט ושאנן בביתו, ולא יאבד זמנו בדברים כאלה... והיה זה שלום. מנאי [=ממני], הטרוד" (שו"ת נודע ביהודה מהדורא תניינא, יורה דעה, סימן י') (ההדגשות שלי - י' ט').

בע"פ (מרכז) 45128-12-10 - עלאא באזלאמיט ואח' נ' מדינת ישראל, תק-מח 2011(2), 11138 נקבע על ידי בית המשפט כי :

"על ביהמ"ש להילחם בתופעה של ציד בלתי חוקי ולהכביד ידו על מבצעי עבירה כאמור עד כי תהפוך בלתי כלכלית ובלתי כדאית לעוסקים בה. רק ענישה של ממש תביא להרתעה ויהא בה כדי להציל את נוף ארצנו".

המחוקק אף הביע דעתו בעניין הצורך בהחמרת הענישה בתיקון החוק (תיקון מס' 6 תשס"ט-2008), ובו הוגדל גובה הקנס המירבי לכפל הקנס שנקבע בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין.

בענייננו מידת הפגיעה בערך המוגן הינה ברף הבינוני שעה שהרעל אותו הניח הנאשם בדלי גרם למותם של 3 חזירים צעירים, חזירה בוגרת וחוחית אשר הינם חיות בר מוגנות. בנוסף לכך, נמצאה ברכב הנאשם שקית רעל סגורה בעודו שב לשטח למלא את הדלי בשנית. הנאשם לא פנה לפקחי רשות הטבע והגנים על מנת שיעזרו לו להתמודד עם חיות הבר המוגנות אשר מגיעות לשטחו אלא רכש רעל בכדי להמיתן. עוד אוסיף כי במקרה זה עשויות למות חיות נוספות אשר ניזונות מהפגר ובמקרה שבפני, החוחית ששתתה מהמים המורעלים. מדובר בעבירה חמורה לאור פוטנציאל הרג חיות הבר המוגנות וההרג בפועל.

נסיבות ביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם

העיקרון המנחה בענישה הינו עקרון ההלימה אשר מנוסח בסעיף 40ב לחוק העונשין כדלקמן:

"העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (בסימן זה - העיקרון המנחה)".

רכיב "מידת אשמו של הנאשם" בביצוע העבירה הוא עיקרון מנחה בענישה. בסעיף 40ט(א)(1) ו-(2) לחוק העונשין נקבע כי בית המשפט יתחשב בהתקיימן של נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כאמור להלן, ובמידה שבה התקיימו, ככל שסבר שהן משפיעות על חומרת מעשי העבירה ועל אשמו של הנאשם:

(1) התכנון שקדם לביצוע העבירה;

(2) חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה ומידת ההשפעה של אחר על הנאשם בביצוע העבירה".

במקרה שבפני מדובר בביצוע עבירה של ציד חיית בר מוגנת ואיסור ציד בשיטות אסורות- הרעלה. עבירת הציד הינה העבירה המרכזית והדומיננטית בחוק ואשר משניים לה עבירות החזקת חיית בר מוגנת, ופגיעה בשמורת טבע מבחינת חומרת העונש שנקבע בצידן של עבירות אלו על ידי המחוקק הן במשך המאסר והן בגובה הקנס שניתן להטיל על עובר העבירה.

הנאשם פעל בתכנון מוקדם כאשר רכש רעל מסוג מסוים והניח אותו בדלי בשטחו על מנת להרוג את חיות הבר המוגנות אשר יגיעו לשטחו, בכך גרם למוות של 3 חזירים צעירים, חזירה בוגרת וחוחית. הנאשם לא פנה לפקחי רשות הטבע והגנים על מנת לקבל את עזרתם בנושא אלא פעל במכוון בכדי להרוג את חיות הבר המוגנות. כך גם מסר בחקירתו במשטרה (ת/2) בעודו מודה בהנחת הרעל בדלי משום שחזירי הבר חפרו בורות וגרמו נזקים לשורשי העצים. זאת ועוד, לאחר המקרה הנאשם שב לשטח והביא עימו רעל נוסף.

"מידת הנזק" שנגרם או שהיה צפוי להיגרם מביצוע עבירה של החזקת חיית בר מוגנת הינה פונקציה של מספר גורמים :

א. סוג החיה אותה ביקש הנאשם לצוד, מידת נדירותה של אותה חיה, המאפיינים הייחודיים שבה, מידתה של סכנת ההכחדה בה מצויה החיה הניצודה, היקף ומהות האמצעים שננקטים על ידי הרשויות לשם הגנה על שלומה של החיה המוגנת בסביבתה הטבעית, מידת נפיצותן של העבירות שפוגעות באותה חיה מוגנת.

ב. קיימת חשיבות למספר החיות המוגנות שניצודו שלא כדין.

במקרה דנן מדובר בהרעלת חיות בר מוגנות- בשטח הנאשם נמצאו 3 חזירים צעירים, חזירה בוגרת וחוחית (ת/1).

מדובר בעבירה חמורה לאור פוטנציאל הרג חיות בר מוגנות נוספות המצויות בסכנת הכחדה וההרג בפועל. מכאן כי הן הנזק שנגרם בפועל והן הנזק הפוטנציאלי במקרה זה הינו רב. גם הנאשם ציין בחקירתו במשטרה (ת/2) שהחוחית מתה בעקבות שתיה מהרעל שהוא הניח כי "היא שתתה מהמים ומתה ליד הדלי וקברתי אותה". הנאשם היה צריך לפנות לפקחי רשות הטבע והגנים בכדי לעזור לו להתמודד עם חזירי הבר אך לא עשה כן. התמודדות כזו הינה מוכרת לרשות הטבע והגנים וקיימים דרכים למניעת נזקים.

משנה חומרה מצאתי בעובדה כי הנאשם לא הסתפק בהרעלת החזירים והחוחית וגרימת מותם אלא ביקש להמשיך ולעשות כן כאמור בעובדות כתב האישום.

"מידת האשם" בביצוע עבירה של ציד חיות בר מוגנת :

אשמו של הנאשם מלא, הנאשם הוא זה שהשיג את הרעל, הניח אותו בדלי על מנת שחיות הבר ישתו ממנו ואף שב עם שקית רעל נוספת, הנאשם לא שודל לביצוע העבירה ולא אוים לעשות כן.

מדיניות הענישה הנוהגת

מעיון בפסיקה הנוהגת אשר הוגשה לעיון בית המשפט וגזרי הדין אשר ניתנו על ידי מותב זה עולה כי קיימת מגמת החמרה מתונה אך עקבית בענישה הנוהגת בגין עבירות ציד חיות בר מוגנת בכלל ועבירות ציד של חוחיות בפרט, גם בענינים של נאשמים נעדרי עבר פלילי. יחד עם זאת ניכר כי רק במקרים בודדים מובאים נאשמים לדין בעבירות הרעלת בעלי חיים (ככל הנראה עקב קשיים ראייתיים באיזוף ראיות) ובמקרים בודדים אלו הושתו עונשים של מאסרים על תנאי וקנסות כספיים עקב קשיים ראייתיים אלו. מכאן ניכר כי קיימת מגמת החמרה מסויימת בענישה בעבירות המתת בעלי חיים מוגנים באמצעות הרעלה על רקע עיסוק חקלאי אך מגמה זו אינה מוסהקת נוכח מיעוט המקרים בהם מועמדים נאשמים לדין בעבירות אלו. להלן התייחסות לפסיקה הנוהגת בעבירת ציד חיות בר מוגנת בנסיבות דומות ככל הניתן או שיש בהן כדי להשליך על רף הענישה במקרה שבפני:

א. בת"פ (שלום טבריה) 59310-07-15 מ"י נ' קוואסמי ואח', לא פורסם [פורסם]

בנבו] (19/1/16) הורשעו כל אחד מהנאשם על פי הודאתם בציד 9 חוחיות באמצעות רשת ונדונו לעונשי מאסר מותנה, קנס בסך 11,500 ₪ וחתימה על התחייבות כספית בסך 30,000 ₪.

ב. **בת"פ 303-08-15 (שלום טבריה) מ"י נ' סיאם ואח'**, לא פורסם [פורסם בנבו] (15/12/15) הורשע נאשם 2 על פי הודאתו בגין ציד 6 חוחיות באמצעות רשת ונדון לעונשי מאסר מותנה, קנס בסך 10,000 ₪ וחתימה על התחייבות כספית בסך 15,000 ₪.

ג. **בת"פ 59339-07-15 (שלום טבריה) מ"י נ' סיאם ואח'**, לא פורסם [פורסם בנבו] (15/12/15) הורשע נאשם 1 על פי הודאתו בגין עבירת החזקת חיית בר מוגנת (לשלשת ונוצות ציפור שיר) וכן ציד חיית בר מוגנת בצירוף תיק נוסף (ציד 6 חוחיות באמצעות רשת) ונדון לעונשי מאסר מותנה, קנס בסך 13,000 ₪ וחתימה על התחייבות כספית בסך 15,000 ₪.

ד. **בת"פ 39788-08-11 מדינת ישראל נ' כנעאן ואח'**, פורסם במאגרים משפטיים, [פורסם בנבו] (20.10.2014) הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירת ציד חוחיות באמצעות רשת וכלוב. בשטח הצייד נמצאה רשת פרוסה ובתוכה לכודים 2 דרורים ופשוש ונדון לעונשי מאסר על תנאי, קנס בסך 10,000 ₪ וחתימה על התחייבות כספית בסך 20,000 ₪.

ה. **בת"פ 2933/05 (שלום נצרת) מ"י נ' אבו עצב ואח'**, פורסם במאגרים המשפטיים [פורסם בנבו] (21/12/06) הורשעו הנאשם בגין ביצוע 2 עבירות ציד חוחיות ונדונו לקנס בסך 10,000 ₪ ומאסר מותנה.

ו. **בע"פ 25784-04-16 (מחוזי נצרת) מסארוה ואח' נ' מ"י**, לא פורסם (7/6/16) הועמד עונשם של כל אחד מהנאשמים אשר הורשעו לאחר שמיעת ראיות בציד 6 חוחיות ושלדג לבן בהסכמת הצדדים לעונשי מאסר מותנה, קנס בסך 10,000 ₪ וחתימה על התחייבות בסך 20,000 ₪.

ז. **בת"פ 49967-03-17 מדינת ישראל נ' האשם חסארמה [פורסם בנבו] (בפני מותב זה)** הצדדים הגיעו להסדר דיוני במסגרתו הנאשמים הודו בכתב האישום המתוקן בביצוע עבירת ציד חיית בר מוגנת והחזקת חיית בר מוגנת. תסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם 1 בא בהמלצה שלא להרשיע, ובעניינו של הנאשם 2 נטען למצב כלכלי קשה והיותו מוגבל באמצעים. הנאשם 1 נעדר הרשעות קודמות ונאשם 2 נעדר הרשעות קודמות בתחום. בית המשפט גזר מאסר על תנאי, קנס והתחייבות כספית להימנע מביצוע עבירות. במקרה זה ושלא כפי עניינו של הנאשם שבפניי היה תסקיר שירות המבחן חיובי ובא בהמלצה שיקומית, דובר במקרה זה באירוע ציד יחיד.

ח. **בע"פ 26791-04-10 (מחוזי חיפה) וילדר נ' מדינת ישראל, פורסם במאגרים המשפטיים (27/12/10)** התקבל ערעור הנאשם באופן חלקי על הכרעת הדין באופן שנקבע כי הניח פיתיונות עם רעל מסוג טניק וכתוצאה מכך הומת תן אחד. בית המשפט המחוזי דחה הערעור לעניין העונש שהוטל על הנאשם - קנס בסך 10,000 ₪ וחתימה על התחייבות כספית בסך 20,000 ₪ באומרו:

"באשר לערעור על העונש, דינו להידחות. המערער הוא אדם ללא עבר פלילי שעבר עבירות חמורות של פגיעה בחיות בר ובערכי טבע מוגנים. לא ניתן להתעלם מטיעוני המשיבה בבית

משפט קמא כי הרעלת בעלי חיים ברעל שבו השתמש המערער גורמת להם "מוות בייסורים", וכי תוצאתה של הרעלת בעלי החיים היא הרעלות משניות של בעלי חיים האוכלים את הפגרים המורעלים. אף שקבענו כי המערער אחראי רק להרעלה של תן יחיד מתוך כל חיות הבר שנמצאו בשטח, איננו מוצאים כי יש בכך להקל בעונשו. המערער הניח את הפיתיונות המורעלים וזאת לאחר שעבר הכשרות לשימוש ברעל מסוג טמיק, ואף היה לו בעבר רישיון לשימוש ברעל זה. המערער היה ער לסיכונים הרבים הטמונים בשימוש ברעל זה וכפי שהעיד בבית משפט קמא הטמיק הוא "חומר הדברה מסוכן פי 8 מכל חומר הדברה" (עמ' 57, ש' 4). כל אלה לא הרתיעו את המערער מלהשתמש ברעל זה, אשר אך בנס לא הסתיים בתוצאות חמורות יותר. בכך אנו רואים חומרה יתירה במעשיו."

ט. **בתיק 1406-04-09 (שלום קריות) רשות שמורות הטבע נ' כנעאן ואח' , פורסם במאגרים המשפטיים (23/2/11)** הורשע אחד הנאשמים לאחר שמיעת ראיות בשני אירועים של הנחת פיתיונות מורעלים לצורך ציד חזירי בר והמתת 4 חזירי בר ברעל. בית המשפט גזר על הנאשם עונשי קנס בסך 8000 ₪ וחתימה על התחייבות כספית בסך 5,000 ₪ תוף שעמד על החומרה שבעבירות הציד והשימוש ברעל לחיות אשר נגרם להם מוות בייסורים.

י. **בת"פ 40462-01-15 (שלום טבריה) מדינת ישראל נ' נוקד, לא פורסם (2.3.17)** הורשע הנאשם על פי הודאתו (בפני מותב זה) בביצוע עבירות ניסיון להמית בעל חיים ברעל, המתת בעל חיים אחד ללא היתר לכך מהמנהל; וכן עשיית מעשה מתוך כוונה לפגוע בחיה, בכך שצד בהרעלה וללא רישיון חיות בר מוגנות. על הנאשם הושתו עונשי מאסר על תנאי לתקופה של 5 חודשים וקנס בסך 9,000 ₪.

מצבו הכלכלי של הנאשם כגורם בקביעת מתחם העונש ההולם :

ב"כ הנאשם והנאשם לא טענו בפניי לעניין מצבו הכלכלי של הנאשם ו/או ביחס לחובות.

הנאשם נשוי +3 ילדים, שניים מהם סטודנטים. הנאשם עו"ד במקצוע ועוסק בחקלאות.

הנאשם לא הציג בפניי תלושי שכר ו/או כל אסמכתא אחרת לעניין מצבו הכלכלי ומכאן אני למד כי מצבו הכלכלי שפיר.

מתחם העונש ההולם :

נוכח האמור לעיל, אני קובע בהתאם להוראות לסעיף 40 יג' לחוק העונשין , כי מתחם העונש ההולם בענייני של הנאשם הינו :

א. מהימנעות מהטלת מאסר ועד מאסר של מספר חודשים אשר יכול וירוצה בעבודות שירות.

ב. קנס כספי הנע בין 5000 ₪ - 20,000 ₪.

ג. חתימה על התחייבות כספית בין 5000 ₪ - 20,000 ₪.

השלב השני : האם יש מקום לסטות ממתחם העונש ההולם

הנאשם נעדר עבר פלילי ומוחזק כאדם נורמטיבי, תסקיר שירות המבחן המליץ להימנע מהרשעת הנאשם אך מצאתי לנכון במקרה זה להרשיע הנאשם מהטעמים לעיל ומכאן כי אין בידי לסטות ממתחם העונש ההולם לקולא.

יחד עם זאת, לאור היעדר הרשעות קודמות בעניינו של הנאשם, מהות העבירות בהן הורשע ומדיניות הענישה הנוהגת והיותו של מתחם העונש ההולם רחב דיו לא מצאתי מקום לסטות בנסיבות העושה והמעשה ממתחם העונש ההולם.

שלב שלישי בגזירת הדין ביחס לכלל האישומים - קביעת העונש הראוי :

בשלב השלישי בגזירת הדין, לאחר קביעת מתחם הענישה לעבירות בהן הורשע הנאשם בכל אישום בנפרד וככל שאין מקום לסטות ממנו, יש להתאים בתוך מתחם העונש ההולם את גזר הדין המתאים לנאשם וכמצוות סעיף 40 לחוק העונשין, יש מקום להתחשב בנסיבותיו האישיות, אשר אינן קשורות בביצוע העבירות. נסיבות אלה נלמדות, בין היתר, מטיעוני הסנגורית לעונש, תסקיר שירות המבחן ומדברי הנאשם לעונש, והכל כמפורט לעיל. בדרך זו חידד תיקון מס' 113 לחוק העונשין, את הצורך בהמשך נקיטת שיטת ענישה אינדיווידואלית, הבוחנת נסיבותיו של כל מקרה ואדם המובא לדין (ע"פ 433/89 אטיאס נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו]).

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדר מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. לצורך גזירת דינו של הנאשם שבפני נתתי את הדעת לנסיבות הבאות:

א. **פגיעת העונש בנאשם** - בהטלת עונש על דרך מאסר בעבודות שירות יש משום פגיעה

בנאשם אך נוכח היעדר טענה למצב כלכלי קשה הרי שין במאסר לתקופה מדודה אשר ירוצה בעבודות שירות משום פגיעה קשה או אף אנושה בנאשם.

ב. **נטילת אחריות** - הנאשם הודה בעובדות כתב האישום במיוחס לו בבית המשפט ובכך

חסך זמן שיפוטי יקר. עם זאת מעיון בתסקיר שירות המבחן ויטעוני הנאשם לעונש עולה כי הנאשם ניסה למזער מאחריותו ושינה את הרקע לביצוע העבירות (בחקירתו באזהרה הודה כי פעל בכדי לפגוע בחזירים ואילו בפני שירות המבחן טען להרחקת זבובים וכן טען כי לא התכוון במועד המאוחר להרעיל חיות נוספות שעה שהודה בבית המשפט כי אכן התכוון למלא שוב הדלי ברעל נוסף).

ג. **עברו הפלילי של הנאשם - הנאשם נעדר הרשעות קודמות.**

ד. **חלוף הזמן -** העבירה בוצעה לפני כשנתיים באפריל 2021, כתב האישום הוגש בחודש מרץ 2022, ההליך המשפטי נמשך מספר חודשים אשר נדרשו להגשת תסקיר שירות המבחן כך שאין לומר כי חלף פרק זמן בלתי סביר מביצוע העבירות ועד מתן גזר הדין.

ה. **שיקול הרתעת היחיד :**

מחד גיסא התרשם שירות המבחן מהיעדר דפוסים עברייניים ומחרטת הנאשם. יחד עם זאת נוכח חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, לאור פוטנציאל הרג חיות בר מוגנות וההרג שבוצע בפועל והעובדה כי משלח ידו העיקרי של הנאשם הינו חקלאות יש מקום לגזור על הנאשם עונש ראוי אשר ירתיעו מלשוב לסורו.

ו. **שיקול הרתעת הרבים :**

סעיף 40 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 מגדיר את שיקול הרתעת הרבים בקביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם :

"מצא בית המשפט כי יש צורך בהרתעת הרבים מפני ביצוע עבירה מסוג העבירה שביצע הנאשם, וכי יש סיכוי של ממש שהחמרה בעונשו של הנאשם תביא להרתעת הרבים, רשאי הוא להתחשב בשיקול זה בבואו לקבוע את עונשו של הנאשם, ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם."

כפי שנקבע לא אחת בפסיקה, נוכח המרחבים הגדולים בהם מצויות חיות הבר המוגנות ובהם פועלים עברייני הציד הבלתי חוקי לרבות שטחי חקלאות נרחבים מקשים אלו על זיהוי מבצעי העבירות ואיסוף ראיות ישירות לביצוע העבירות כך שלרוב נדרשת הרשות לאסוף ראיות נסיבתיות - עובדה המקשה על הבאתם של עבריינים לדין והרשעתם לא אחת בדין. מכאן גם כי סיכויי איתור העבריינים והבאתם לדין אינם גבוהים ומעודדים בכך ביצוע עבירות לפי החוק להגנת חיית הבר.

לכך אוסיף כי איתור מלכודות רעל בשטחי חקלאות פרטיים הינו קשה כשלעצמו ואפשרי לרוב רק' לאחר איתור חיות הבר המוגנות שהורעלו בדיעבד.

הקושי בפניו ניצבות רשויות האכיפה באיסוף ראיות מרשיעות ובכך למגר התופעה דורש כי ידעו העבריינים בפועל והעבריינים בכוח כי העונש הצפוי לאדם הבוחר לצוד חיות בר מוגנות בלא היתר הינו מרתיע והופך אף את העבירה לבלתי כדאית בעליל.

לאור כל האמור לעיל מצאתי כי יש לתת משקל של ממש בגזירת דינו של הנאשם לשיקולי הגמול, הנזק שגרם לחיות בר מוגנות והנזק הפוטנציאלי הקטלני שעלול היה להיגרם לחיות בר נוספות לרבות כאלו המצויות בסכנת הכחדה. לאור האמור לעיל מצאתי כי יש להטיל על הנאשם מאסר בפועל אשר ירוצה בעבודות שירות וכן ענישה כלכלית מרתיעה. יחד עם זאת ובהינתן היעדר עבר פלילי, הודאתו של הנאשם בהזדמנות ראשונה, התרשמות שירות המבחן והלכות בתי המשפט לרבות זו של בית המשפט המחוזי בנצרת כי החמרה בענישה ראוי שתעשה באופן מידתי ומתון, מצאתי להתחשב בשיקולים אלו בעת קציבת תקופת המאסר שירוצה בעבודות השירות ובענישה הכלכלית.

לאור כל האמור לעיל אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 45 ימים.

הנאשם ירצה את עבודות השירות בהתאם לחוות הדעת שהתקבלה.

תחילת עבודות השירות ביום 17.8.23 שעה 08:00 הנאשם יתייצב במועד זה במשרדי הממונה על עבודות השירות במגידו.

הנאשם מוזהר כי במהלך עבודות השירות יהיה הנאשם נתון במעקב של בדיקות שתן. סירוב לעריכת בדיקות שתן או בדיקה עם ממצאים חיוביים, שתיית אלכוהול או הגעה בגילופין יהוו עילה להפסקה מנהלית וריצוי יתרת המאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.

כמו כן הובהר לנאשם כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכל חריגה מכללים אלו יש בה כדי להפסיק את עבודות השירות וריצוי יתרת העונש במאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 5 חודשים והתנאי הוא כי במשך 3 שנים החל מהיום לא יעבור עבירה בה הורשע בתיק זה ויורשע בגינה בתקופת התנאי או לאחריה.

ג. קנס בסך 10,000 ש"ח או 70 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב - 10 שיעורים חודשיים שווים

ורצופים, תשלום ראשון עד יום 01.09.2023 ובכל 1 לחודש ועד התשלום המלא בפועל.

אי תשלום אחד מהשיעורים, יעמיד את היתרה לפירעון מיידי.

ד. אני מורה על מתן התחייבות מטעם הנאשם להימנע מלעבור עבירה לפי הסעיפים בהם הורשע משך 3 שנים החל מהיום. ההתחייבות תהא על סך 18,000 ש"ח; אם לא ייתן הנאשם ההתחייבות היום, ייאסר למשך 30 ימים וזאת במצטבר לכל עונש מאסר אחר אשר הוטל על הנאשם בתיק זה.

ניתן יהיה לשלם את הקנס/ פיצוי/ הוצאות כעבור שלושה ימים מיום מתן החלטה/ גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

אני אוסר על פרסום כל פרט מתוך תסקיר שירות המבחן למעט המלצתו העונשית של שירות המבחן.

המזכירות תמציא העתק לממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום בבית משפט המחוזי בנצרת.

ניתנה והודעה היום ט"ו תמוז תשפ"ג, 04/07/2023 במעמד הנוכחים.

ניר מישורי לב טוב, נשיא

הנאשם: לאחר שגזר הדין הוקרא בפניי, אני מתחייב להימנע מלעבור עבירה לפי הסעיפים בהם הורשעתי משך 3 שנים החל מהיום. אני מודע לכך כי ההתחייבות הינה על סך 18,000 ₪.

החלטה

עמוד 20

הנאשם נתן התחייבות בפני בית המשפט כאמור בתקנות העונשין (התחייבות להימנע מעבירה, התש"ף - 2019)

ניתנה והודעה היום ט"ו תמוז תשפ"ג, 04/07/2023 במעמד הנוכחים.

ניר מישורי לב טוב, נשיא

הוקלדעלידישניכספי